

Folketingets Finansudvalg
Christiansborg

Finansministeren

Den 27. juni 2013

Svar på Finansudvalgets spørgsmål nr. 202 af 10. februar 2013
stillet efter ønske fra Joachim B. Olsen (LA)

Spørgsmål

Vil ministeren beregne effekten på velstand og offentlige finanser (efter adfærd og tilbageløb) af en lettelse på 5 mia. kr. i aktionærskatten?

Svar

Aktieindkomst beskattes med 27 pct. af indkomst op til 48.300 kr. Aktieindkomst over progressionsgrænsen beskattes med 42 pct.

I seneste Økonomisk Redegørelse fra maj 2013 er provenuet fra aktieindkomstskatten i 2013 skønnet til at udgøre ca. 11,9 mia. kr., jf. tabel 1. Heraf udgør provenuskønnet fra den progressive aktieindkomstskat 3,6 mia. kr.

Tabel 1
Provenu af den proportionale og den progressive aktieindkomstkattesats, ØR maj 2013

Mia. kr. (2013-niveau)	Varigt
Progressivt element (ekstra 15 pct. af aktieindkomst over 48.300 kr.)	3,6
Proportional aktieindkomstskat (27 pct. af al aktieindkomst)	8,3
Samlet provenu fra aktieindkomstskat	11,9

Kilde: Økonomisk Redegørelse, maj 2013.

Sænkes beskatningen af aktieindkomst – således at det umiddelbare provenu før tilbageløb og ved uændret adfærd udgør 5 mia. kr. mindre end det seneste skøn for 2013 – indebærer det, at den progressive aktieindkomstskat kan fjernes, og at aktieindkomstskat herefter beskattes med ca. 22½ pct.

De afledte virkninger på de offentlige finanser som følge af ændret adfærd skønnes – baseret på en beregningsteknisk forudsætning om en selvfinansieringsgrad svarende til lavere topskat – til cirka 1 ¼ mia. kr. vedrørende bortfald af det progressive element i aktieindkomstsatten.

Hertil kommer virkninger på private investeringer, risikotagning og den private opsparing, som der ikke umiddelbart er grundlag for at vurdere nærmere. De samlede virkninger på vækst og velstand vil endvidere afhænge af finansieringen.

Efter gældende regler svarer marginalsatten på aktieindkomst (inkl. selskabsskat) omtrent til den højeste marginalsat for en topskatteyder. En reduktion af aktieindkomstskatten fra maksimalt 42 til godt 22 pct. vil imidlertid skabe et stærkt incitament til at omlægge lønindkomst til aktieindkomst i virksomheder med sammenfald mellem daglig ledelse og ejerkreds.

Det trækker i retning af en – potentielt markant – forøgelse af mindreprovenuet samlet set fra aktieindkomstskatter og lønindkomstskatter, som følge af den indkomstdannelse, der må formodes at finde sted ved en så markant reduktion af aktieindkomstskatten.

Der foreligger ikke umiddelbart et empirisk grundlag for en nærmere vurdering heraf, men det vurderes at være af en ikke ubetydelig størrelse.

Med venlig hilsen

Bjarne Corydon